

ЛЕЧИТЕЛЯ

АНТИ ТУОМАЙНЕН

Финландска литературна сензация...
Апокалиптична сага с криминална атмосфера.

enthusiast

secure

Antti Tuomainen
Parantaja

Copyright © Antti Tuomainen 2010
Published by Agreement with Salomonsson Agency

Анти Туомайнен
Лечителя

© Теодора Давидова, преводач, 2014
© Тони Ганчев, художник, 2014
© Enthusiast – запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2014

ISBN 978-619-164-142-0

АНТИ ТУОМАЙНЕН

ЛЕЧИТЕЛЯ

Превела от английски
Теодора Давидова

enthusiast

София, 2014

Ha Aну

Три дни преди Коледа

1

Кое можеше да е по-страшно – абсолютната сигурност, че най-лошото се е случило, или страхът, който се трупа бавно и постепенно? Неочакваното внезапно срутване или бавното постепенно разпадане?

С усилие на волята се отърсих от разпокъсаните си мисли и вдигнах поглед.

Жълто-черни пламъци от катастрофирал камион лазеха безмилостно по стълбовете край брега на пешеходния мост Съорнейнен. Камионът бе прекършен на две и обгръщаше стълба като влюбен. Никоя от преминаващите коли не намаляваше, да не говорим да спре – просто отбиваха в съседната лента, за да са на възможно най-безопасно разстояние.

Същото направи и автобусът, в който пътувах.

Извадих от джоба на подгизналото си от дъжда яке пакет хартиени кърпички и със сковани от студа пръсти измъкнах една, за да попия влагата от лицето и косата си. Хартията се намокри мигновено. Свих я на топка и я пяхнах в джоба. Изтръсках капките от подгъва на якето и извадих мобилния си телефон от джнките. Пореден опит да се свържа с Йохана.

Както и преди нямаше връзка с нейния номер.

Тунелът на метрото от Съорнейнен до Кейланиеми бе наводнен и затворен. Ето защо на Каласатама се наложи да сляза и да изчакам автобус и аз останах под дъжда почти дваайсет минути.

В отражението на екрана, закрепен на бронираното

стъкло, около кабината на шофьора, виждах как горящият камион остава далеч зад нас. Южните райони на Испания и Италия официално бяха оставени сами да се справят. В Бангладеш, който потъваше постепенно в морето, бе избухнала епидемия от холера, заплашваща да обхване цяла Азия. Споровете между Китай и Индия за водоизточниците в Хималаите бяха довели до война между двете държави. Наркокартелите в Мексико отговориха на затварянето на границата със САЩ с ракетни атаки към Лос Анджелис и Сан Диего. Пожарите в горите по поречието на Амазонка не бяха овладени въпреки опитите да бъдат ограничени с пренасочване на водите.

Продължаваха военните конфликти по границите на вече тринайсет държави на Европейския съюз.

Приблизителният брой на бежанците от климатичните промени възлизаше от 650 до 800 милиона души по цялата планета.

Непрестанно чувахме предупреждения за тежки епидемии като малария, туберкулоза, ебола, холера и грип.

В края на новините на екрана се появи наскоро избраната мис Финландия, която заяви, че напролет се очаква положението да бъде много по-оптимистично.

Погледнах към дъжда навън, който продължаваше вече месеци, на практика от септември, и бе спирал само няколко пъти, и то за малко. Поне пет от крайбрежните квартали Яткесаари, Каласатама, Руохолахти, Хертониемеенранта, Маряниеми непрестанно се наводняваха и това накара мнозина от жителите да напуснат домовете си.

Апартаментите им не оставаха дълго празни. Наводнени и покрити с мухъл, някои дори отчасти под

водата, се превръщаха в подслон на стотиците и хиляди бежанци, нахлуващи в страната. Вечер по потъналите във вода улици и дворове можеха да се видят огньове, на които хората готвеха или се топлеха, тъй като електричеството беше изключено.

Слязох от автобуса на гарата. По-бързо щеше да е да прекося парка Кайсаниеми, но от гледна точка на безопасността реших да заобиколя покрай Кайвокату. Не достигаха полицаи и малкото останали не успяваха да охраняват и улиците, и парковете. Желателно бе да се избягва преминаване през обичайните тълпи около гарата. Обзети от паника хора напускаха града и изпълваха влаковете, отправящи се на север, с вещите, раниците и куфарите си. Виждаха се и неподвижните силуети на налягалите около гарата спящи, покрити с найлонови чували или сгъсени в спални чували. Не можеше да се каже дали просто си почиват, преди да продължат, или живеят тук. Ослепителните лъчи на окачените прожектори се смесваха със светлината на уличните лампи и на червените, сини и зелени реклами.

Сивият опушен скелет на наполовина опожарената сграда на пощата се намираше точно срещу гарата и докато минавах покрай нея, за пореден път набрах номера на Йохана.

Стигнах до сградата на Саноматало, където чаках на опашка петнайсет минути, за да мина проверката на охраната – трябваше да сваля връхните си дрехи, обувките и колана, след което отново да се облека, и едва тогава ме пуснаха до рецепцията.

Помолих жената зад бюрото да се свърже с шефа на Йохана, който незнайно защо не отговаряше на позвъняванията ми. Бяхме се срещали няколко пъти и

предполагах, че ако го потърсят от сградата, той няма как да не вдигне, а щом разбере кой го търси, ще ми позволи да му кажа защо съм дошъл.

Рецепционистката беше около трийсетгодишна, със студени очи, и съдейки по късата коса и резките движения, предположих, че е служила в армията и сега имаше задача да пази сигурността на последния вестник, останал в страната, като не се разделя с оръжието си.

Без да сваля очи от лицето ми, тя произнесе сякаш във въздуха:

– Мъж на име Тапани Лехтинен... Да, проверих документа му за самоличност... Да... Един момент.

Жената кимна към мен с жест, сякаш отрязаха главата ѝ със секира.

– По какъв въпрос?

– Не мога да се свържа с жена си Йохана Лехтинен.

2

Донякъде неволно бях запомнил почти наизуст последния си разговор с нея.

– Днес ще работя до късно – започна тя.

– Колко късно е това „късно“?

– Вероятно цяла нощ.

– В офиса или извън него?

– Вече съм навън. С мен идва фотограф, не се тревожи. Трябва да се срещнем с едни хора. Ще бъдем на оживени места.

Последва шум от коли, нисък и постоянен.

– Там ли си още?

– Къде да съм? На бюрото си.

Пауза.

– Гордея се с теб. Гордея се с упоритостта ти.

– Ти също не се отказваш.

– Май наистина е така – отговори тя почти шепнешком.

– Обичам те, прибери си у дома жива и здрава.

– Разбира се – все така тихо продължи Йохана. – Ще се видим най-късно утре. Обичам те – бързо-бързо завърши тя.

Някакъв трудно различим шум. Пукот. Прекъсване. Тишина.

Анти Туомайнен ЛЕЧИТЕЛЯ

Превод *Теодора Давидова*
Редактор *Велислава Вълканова*
Коректор *Людмила Стефанова*
Художник *Тони Ганчев*
Предпечат *Анна Георгиева*

Финландска. Първо издание
Формат 16/60х90. Печатни коли 13,75

ISBN 978-619-164-142-0

Издава enthusiast

Запазена марка на „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел.: 02/943 87 16
факс: 02/943 87 18
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат „ФолиАлт“

ЛЕЧИТЕЛЯ

АНТИ ТУОМАЙНЕН

Финландска литературна сензация...
Апокалиптична сага с криминална атмосфера.

Два дни преди Коледа. Финландската столица е изправена пред необратима климатична катастрофа: метрото е наводнено, изоставени автомобили горят по улиците, властите предупреждават за опасност от малария, туберкулоза, ебола и чума. Хората се преселват далеч на север и в Норвегия, където условията за живот все още са поносими. Социалният ред се разпада, а частните охранителни фирми компрометират полицията.

Тапани Лехтинен, мизерстващ поет, е сред малцината, които все още искат да останат в Хелзинки. Един ден съпругата му Йохана не се прибира вкъщи и Тапани се впуска в трескаво търсене на своята любима. Изчезването на журналистката като че ли има нещо общо с материалите ѝ по едно разследване, което тя провежда за сериен убиец, известен като Лечителя. Докато я търси, отчаяният Тапани се натъква на интересни тайни, свързани с миналото на жена му. Те го карат да мисли, че по някакъв начин тя знае нещо за убийствата, които разследва...

Поетът живее в отчаяно време и то го кара да предприема отчаяни мерки, за да открие жената, която обича повече от всичко.

Лечителя е история за оцеляването, лоялността и решителността. Дори когато светът върви към своя край, любовта и надеждата ще оцелеят.

*Лаконично написана книга, изпълнена с обрати и неочаквано насилие.
Роди се нов жанр — дистопичен криминален роман.
„Съндей Телеграф“*

www.entusiast.bg

9

786191

641420

Цена 13.00 лв.